

— atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-700/13 *Bankia/Komisija* jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 9. janvārī — Spānija/Komisija

(Lieta T-25/14)

(2014/C 61/36)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāve — M. García-Valdecasas Dorrego, *Abogado del Estado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 29. oktobra Lēmumu par 2014. gada tarififikācijas zonu vienības likmju atbilstību Īstenošanas regulas (ES) Nr. 391/2013 17. pantam, ciktāl tajā Spānijai noteikts tarifs EUR 71,69 apmērā (attiecībā uz valsts kontinentālo daļu) un EUR 58,36 apmērā (attiecībā uz Kanāriju salām), un

— piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Eiropas Komisijas 2013. gada 29. oktobra Lēmumu par 2014. gada tarififikācijas zonu vienības likmju atbilstību Īstenošanas regulas (ES) Nr. 391/2013 17. pantam, ciktāl tajā Spānijai noteikts tarifs EUR 71,69 apmērā (attiecībā uz valsts kontinentālo daļu) un EUR 58,36 apmērā (attiecībā uz Kanāriju salām).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

1) Esot pārkāpti Komisijas 2010. gada 16. decembra Regulas (ES) Nr. 1191/2010 2. panta pirmās daļas noteikumi saistībā ar 2006. gada 6. decembra Regulas (EK) Nr. 1794/2006, ar

ko nosaka kopēju tarififikācijas sistēmu aeronavigācijas pakalpojumiem, 11.a pantu, jo šajos pantos ir noteikts, ka pakalpojumu sniedzējiem pirmajā 2012.–2014. gada pārskata periodā nav jāsedz nobīde, kas nepārsniedz +/-2 % no prognozētās satiksmes to dalībvalstu gadījumā, kurās ar valsts tiesību aktiem, kuri ir spēkā pirms 2010. gada 8. jūlija, ir noteikts vienības likmes samazinājums, pārsniedzot Savienības mēroga mērķus.

2) Neesot ievērots normatīvo aktu hierarhijas princips, jo ar lēmumu nevar nedz grozīt Savienības regulu, nedz nolemt, ka satiksmes riska dalīšanu "vajadzētu piemērot jau" no 0 % atšķirības, nevis 2 % atšķirības, ja to īstenojošajā regulā tas nav skaidri paredzēts.

3) Neesot ievērota noteiktā procesuālā kārtība, jo, *ex novo* paredzot risku sadales kritēriju tarififikācijas sistēmā, Komisija neesot ievērojusi procesuālo kārtību, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulas (EK) Nr. 549/2004, ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidošanai, 5. panta 3. punktā, un uz kuru ir izdarīta atsaucē Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulas (EK) Nr. 550/2004 par aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu vienotajā Eiropas gaisa telpā 15. panta 4. punktā. Prasītāja uzskata, ka šajos pantos esot noteikts, ka tarififikācijas sistēmas izveidei vajadzīgie pasākumi Komisijai jāveic, apspriežoties ar Vienotās gaisa telpas komiteju, un ka tam piemērojama arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulas (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu, 5. pantā noteiktā procedūra.

Pakārtoti, prasītāja arīdzan norāda, ka neesot izpildīts pienākums norādīt aktu pamatojumu, kā arī esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 550/2004 16. pants, jo jautājumā par to, vai Spānijas nostāja ir vai nav atbilstoša tarififikācijas principiem un sistēmai, Komisija nav vispirms apspriedusies ar Vienotās gaisa telpas komiteju.

Prasība, kas celta 2014. gada 7. janvārī — Taetel/Komisija

(Lieta T-29/14)

(2014/C 61/37)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Taetel, SL (Madride, Spānija) (pārstāvji — E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero un G. Canalejo Lasarte, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija